

og Kirsten Jacobsen (FRI) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kritisk revision af kommunernes udbetaling af sociale ydelser.

(Beslutningsforslag nr. B 78).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 1127

1) Til socialministeren af:

Inge Refshauge (DF):

»Har ministeren planer om at stramme reglerne over for de kommunalt ansatte socialrådgivere og sagsbehandlere angående klienters sociale bedrageri, da socialrådgiverne tilsyneladende i stor stil undlader at anmelde socialt bedrageri under dække af tavshedspligten?«

Inge Refshauge (DF):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om der er nogen planer om at stramme reglerne over for de kommunalt ansatte socialrådgivere og sagsbehandlere.

Jeg er godt klar over, at det skal foregå i socialforvaltningerne i kommunerne, men det kan jo ikke være rigtigt, at socialrådgiverne sidder og bøjer loven under dække af deres tavshedspligt og udbetaler beløb, som der ikke er lovgrundlag for.

Socialrådgiverne har jo udmeldt, sågar for åbent tv-kamera, at de vil blive ved med de udbetalinger, indtil ministeren ændrer loven.

Jeg vil gerne høre ministerens bud på det.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, det er et yderst relevant spørgsmål, for vi må selvfølgelig være fantastisk nidkære over for enhver form for socialt snyd og også over for dem, der holder hånden over socialt snyd i den ene eller den anden udgave.

Jeg betragter egentlig mig selv som høg, når vi snakker om socialt snyd, og jeg synes, at jeg selv har bidraget kraftigt – det er i hvert fald

min opfattelse – til at sætte indsatsen imod socialt snyd så højt på dagsordenen, som den har været her det sidste år eller to, hvor der er sket en meget mærkbar forstærkelse af kommunernes indsats imod socialt snyd.

Så meget desto mere beskæmmende er det selvfølgelig at høre, at der er socialrådgivere, der siger, at de er opmærksomme på, at der kan være borgere, klienter, der får ydelser, de egentlig ikke er berettigede til, men uden at de giver det videre.

Det er ikke tilladt. De har pligt til at gøre opmærksom på det, hvis der er borgere, der får udbetalt ydelser, de ikke har ret til, og de må under ingen omstændigheder udbetale ydelser, som borgerne ikke har ret til.

De kan ikke bruge tavshedspligten. Der er ikke noget, der hedder tavshedspligt i forhold til ens foresatte og kolleger. Tavshedspligt handler jo om at videregive oplysninger til andre myndigheder, men man diskuterer jo selvfølgelig alle klienters sager internt i en forvaltning. Det er jo ikke noget, den enkelte sagsbehandler sidder helt alene med. Derfor er det noget vrøvl at snakke om tavshedspligt med hensyn til at videregive oplysninger om socialt snyd.

Så det er helt klart, at reglerne siger, at man ikke må dække over klienter, at man ikke må udbetale ydelser, som de ikke har ret til, og at man har pligt til at videregive oplysninger om det. Men det er de foresattes pligt at overholde reglerne, og hvis de ikke gør det, kan det blive afdækket i kommunalrevisionen, sådan at de skal betale hele det fejlagtige beløb tilbage.

Jeg synes, det er svært at stramme reglerne i den sociale lovgivning, men det, jeg vil gøre, er, at jeg vil skrive til kommunerne og indskærpe dem, at de selvfølgelig skal overholde reglerne. Og jeg vil godt lige understrege, at både kommunernes formand, Anker Boye, og socialrådgivernes formand, Anne Worning, på det skarpeste har taget afstand fra de udtalelser, der er kommet fra socialrådgivere.

Inge Refshauge (DF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren. Nu er jeg godt klar over, at vi faktisk har samme holdning på det område. Ministeren var jo også meget hurtigt ude.

Så vil jeg gerne pointere, at Dansk Folkeparti selvfølgelig mener, at borgerne skal have, hvad de efter loven skal have af sociale ydelser, og vi mener samtidig også, at der skal være plads til